

Pane Jindřichu,

díky setkání přemýšlíme
o domově, historii, životě.
Obdiv náš Vám vyjádříme.
Vše, co naše životy křížuje,
je třeba poučit se z
historie.

Kam se to ženeme?
Srdce mocně tluče, mysl
tuší.
V dohledu byla svoboda,
ale vše co bylo, odvíjí se v
duši.
Snad přijde jednou obroda.

Kam se to ženeme?

Přemýšlíme o tichém objetí,
vaše vyprávění, spousta
obětí.

Kam se to ženeme?
Mobilizace. Vojenské
jednotky.
Mnichovská dohoda. Děti od
matky.
Malý kluk pozoruje Kotláře,
kam se ta letadla ženou?

KAM SE TO ŽENEME

Němci, Sověti, jaký je
cíl?
Nelehký osud naší země
byl.
Nelehký osud lidí.
Ten kluk to vše vidí.

Nelehký život po válce.
Komunismus, cenzura,
projev, cestování
Nelehký osud to byl.

Osud byl křehký.
Je teď osud lehčí, lepší?
Přemýšlíme ...
... o veřejném životě
... osobním životě
... o svobodě.

Ženeme se někam?

ZÁKLADNÍ ŠKOLA, PRAHA 10, V
RYBNÍČKÁCH 1980/31

Anna Halamková - Uljana Riško - Stanislav Jan
Vašina - Jan Grasser - Jakub Petrů -

PaedDr. Boris Hajdúk

